

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО НАГЛЯДУ (КОНТРОЛЮ) У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

СЕРГІЄНКО Олександр Васильович - здобувач кафедри адміністративного права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Стаття посвячена дослідженню системи державного нагляду (контролю) в сфері господарської діяльності. Метою статті є дослідження змісту поняття державного нагляду (контролю) в сфері господарської діяльності, його закріплення в нормах законів України та інших нормативно-правових актах, визначення напрямків удосконалення правового регулювання системи державного нагляду (контролю) в сфері градостроїтельної діяльності. В статті уточнено місце та роль державного нагляду (контролю) в сфері градостроїтельної діяльності в механізмі забезпечення виконання законів, вимог, норм та прав.

Ключові слова: *нагляд, контроль, державний нагляд, державний контроль, господарська діяльність, містобудівна діяльність, регуляція, дерегуляція.*

Постановка наукової проблеми

Реформування системи державного управління, забезпечення реальних перетворень, здійснення Україною поступу до асоційованого членства у Європейському союзі вимагає докорінного перегляду системи державної влади, і, в першу чергу, це стосується реформування органів влади, на які покладено обов'язок здійснення функцій контролю.

Цілі статті та постановка завдань

Метою статті є дослідження змісту понять державного нагляду та контролю у

сфері містобудівної діяльності та особливості їх правового регулювання.

Завданнями статті, у зв'язку з вищезначеним, є:

- розглянути існуюче правове регулювання системи державного нагляду (контролю) у сфері містобудівної діяльності;
- виявити особливості такого регулювання.

Невизначена наукова проблема, якій присвячено статтю

Статтю присвячено дослідженню правового регулювання державного нагляду та контролю у сфері господарської діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій, у яких започатковано розв'язання наукової проблеми

Дослідження проблем правового регулювання державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності приділяли увагу І. Г. Адрущенко, О. Ф. Андрійко, Г. В. Атаманчук, В. А. Бабенко, О. В. Баклан, О. М. Вінник, О. П. Віхров, Л. К. Воронова, Ю. Геліч, В. М. Горшенін, І. К. Залюбовська, М. П. Кучерявенко, Д. М. Лученко, Л. А. Савченко, В. С. Щербина, О. П. Орлюк та ін..

Виклад основного матеріалу дослідження та обґрунтування отриманих наукових результатів

Для змістовного розуміння особливос-

тей державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності очевидним є необхідність з'ясування змісту понять нагляду, контролю, сфери господарської діяльності та сфери містобудівної діяльності.

Великий тлумачний словник української мови визначає нагляд, як дію «за значенням наглядати». Під останнім словник розуміє «слідкувати за ким-, чим-небудь для контролю, забезпечення порядку...» [1, с.707]. «Контроль... перевірка відповідності контрольованого об'єкта встановленим вимогам» [1, с.569]. Таким чином можемо констатувати, що в українській мові слова нагляд та контроль – синоніми.

У свою чергу юридична енциклопедія визначає нагляд як «державний нагляд» [3, с.10], під яким розуміють «вид державного контролю по забезпеченню законності, дотримання спеціальних норм, виконання загальнообов'язкових правил, що містяться у законах та підзаконних актах»..., «передбачає постійний, систематичний нагляд за діяльністю не підпорядкованих їм органів або осіб з метою виявлення порушень законності» [3, с.140]. Щодо державного контролю енциклопедія зазначає, що це «діяльність державних органів щодо запобігання, виявлення та припинення дій, що суперечать встановленим державою нормам і правилам» [4, с.138]. Зважаючи на зазначені визначення, доходимо до висновку, що нагляд є різновидом контролю, тобто поняття контролю ширше, ніж поняття нагляду. Окрім того, здійснення такого контролю відбувається державними органами.

Статтею 7 Закону України «Про основи містобудування» [8] передбачено наявність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю. Статтею 8 зазначеного закону передбачено, що державне регулювання у сфері містобудування полягає і в контролі за дотриманням законодавства у сфері містобудування, державних стандартів і норм, вимог вихідних даних, затвердженої містобудівної документації та проектів конкретних об'єктів, раціональним використанням територіальних і матеріальних

ресурсів при проектуванні та будівництві, контролі за дотриманням вимог щодо охорони культурної спадщини та збереженням традиційного характеру середовища населених пунктів та ліцензування певних видів господарської діяльності у будівництві в порядку, встановленому законом. Звернемо увагу, що, незважаючи на визначення юридичною енциклопедією права саме державних органів на здійснення функцій державного контролю, Законом встановлено інше. Так відповідно до частини першої статті 24 Закону «державний контроль у сфері містобудування здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю, органами місцевого самоврядування та іншими уповноваженими на це державними органами». Тобто органи місцевого самоврядування наділені правом здійснення контролю у сфері містобудування.

Відповідно до статті 15 Закону компетенцію центральних органів виконавчої влади та інших уповноважених органів у сфері містобудування визначається відповідно до закону, а компетенція органу з питань містобудування та архітектури Автономної Республіки Крим визначається положенням, яке затверджується Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

До компетенції Кабінету Міністрів України належить визначення порядку здійснення державного контролю в містобудуванні. Зазначена компетенція була реалізована Урядом шляхом прийняття постанови «Про затвердження Порядку здійснення архітектурно-будівельного контролю» від 23 травня 2011 року № 553 [].

До компетенції Автономної Республіки Крим згідно зі статтею 10 Закону належать такі напрями містобудівного контролю:

ліцензування спеціальних видів робіт у проектуванні та будівництві в порядку, встановленому законодавством;

організація проведення робіт, пов'язаних з прийняттям в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів у порядку, встановленому законодавством;

організація охорони, реставрації та використання пам'яток архітектури і містобудування;

До компетенції місцевих державних адміністрацій згідно з частиною першою статті 13 Закону належить прийняття рішення щодо забезпечення охорони культурної спадщини.

Окрім того, до компетенції обласних державних адміністрацій згідно з частиною другою статті 13 Закону належить здійснення делегованих повноважень місцевих рад, пов'язаних з прийняттям в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, у порядку, встановленому законодавством.

До компетенції виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері містобудування згідно зі статтею 14 Закону належать такі напрями містобудівного контролю:

проведення робіт з прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів у порядку, встановленому законодавством;

організація охорони культурної спадщини;

забезпечення в установленому законом порядку державного контролю за дотриманням законодавства, затвердженої містобудівної документації під час планування та забудови відповідних територій;

зупинення у випадках, передбачених законом, будівництва, яке проводиться з порушенням містобудівної документації та проектів окремих об'єктів, а також може заподіяти шкоду навколишньому природному середовищу;

здійснення контролю за забезпеченням надійності та безпечності експлуатації будинків і споруд незалежно від форми власності в районах, що зазнають впливу небезпечних природних і техногенних явищ та процесів.

Звернемо увагу, що незважаючи на те, що основи розподілу компетенції визначені саме Законом України «Про основи містобудування», проте компетенція саме центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань архітектурно-будівельного контролю, зазначеним законом не визначено. Окрім

того, закон оперує одночасно декількома поняттями контролю: контроль за дотриманням містобудівного законодавства, контроль у сфері містобудування, контроль у містобудуванні та архітектурно-будівельний контроль. Аналізуючи зазначені квінтесенції доходимо до висновку, що контроль за дотриманням містобудівного законодавства, контроль у сфері містобудування та контроль у містобудуванні – тотожні поняття, а архітектурно-будівельний контроль є частиною контролю у сфері містобудування. Саме в такому напрямку і необхідно доопрацювати норми зазначеного закону для забезпечення однозначності норм та удосконалення правового регулювання зазначеного питання. Зазначене підтверджується підпунктом 13 пункту 1 статті 2 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»[8], де до діяльності з планування та забудови територій віднесено саме здійснення контролю у сфері містобудування.

Суть архітектурно-будівельного контролю визначено частиною першою статті 10 Закону України «Про архітектурну діяльність»: «забезпечення під час забудови територій, розміщення і будівництва об'єктів архітектури додержання суб'єктами архітектурної діяльності затвердженої містобудівної та іншої проектної документації, вимог вихідних даних, а також з метою захисту державою прав споживачів будівельної продукції» [9].Зазначеним законом у розумінні центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань архітектурно-будівельного контролю, вживається скорочення органів архітектурно-будівельного контролю.

У свою чергу, пунктом першим статті 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» надано таке визначення державного архітектурно-будівельного контролю: «сукупність заходів, спрямованих на дотримання вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил».

Проте, згідно з пунктом 10 Порядку здійснення архітектурно-будівельного

контролю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.05.2011 № 553 надано інше визначення архітектурно-будівельного контролю. Так, згідно з Порядком «Державний архітектурно-будівельний контроль здійснюється за дотриманням:

1) вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, проектної документації, будівельних норм, державних стандартів і правил, технічних умов, інших нормативних документів під час виконання підготовчих і будівельних робіт, архітектурних, інженерно-технічних і конструктивних рішень, застосування будівельної продукції;

2) порядку здійснення авторського і технічного нагляду, ведення загального та (або) спеціальних журналів обліку виконання робіт (далі - загальні та (або) спеціальні журнали), виконавчої документації, складення актів на виконанні будівельно-монтажні та пусконаладжувальні роботи;

3) інших вимог, установлених законодавством, будівельними нормами, правилами та проектною документацією, щодо створення об'єкта будівництва».

Очевидно, що у Порядку поняття архітектурно-будівельного контролю надано відмінне визначення у порівнянні з законами, яке суттєво видозмінено.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обмеження втручання у діяльність суб'єктів господарювання»[] викладено у новій редакції частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади здійснення нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»[], у результаті яких контроль сфери містобудівної діяльності підпадає під дію зазначеного закону. Останнім визначено, що «державний нагляд (контроль) – діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування ... у межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами

господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища».

Абзацом сьомим статті 3 Закону України «Про основні засади здійснення нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» визначено, що «державний нагляд (контроль) здійснюється за принципами: ... «здійснення державного нагляду (контролю) лише за наявності підстав та в порядку, визначених законом», однак, як ми уже зазначали, Порядок здійснення державного архітектурно-будівельного контролю визначений на сьогодні не нормами закону, а постановою Кабінету Міністрів України відповідно до пункту другого статті 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності». Тобто норми двох спеціальних законів залишилися між собою неузгодженими.

У зв'язку з зазначеним необхідно звернути увагу на те, що предмет архітектурно-будівельного контролю має ряд особливостей, які не враховує Закон України «Про основи нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». Так, предметом архітектурно-будівельного контролю є виконані проектні та будівельні роботи, як такі, та сам об'єкт будівництва (будинки, будівля, споруда тощо) як сукупність усіх виконаних робіт. Таким чином, на відповідність законодавству, будівельним нормам, стандартам і правилам, проектній документації перевіряється сукупність об'єктів, а не один об'єкт. Відповідно, нормами постанови передбачено, що контроль може здійснюватися за сукупністю господарюючих суб'єктів одночасно, що не передбачено нормами відповідного закону.

Окрім того, відповідно до абзацу першого статті 2 зазначеного закону передбачено здійснення контролю відповідно до критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від здійснення господарчої діяльності. У свою чергу, у будівництві ризику оцінюються за класом наслідків (відповідальності) такого об'єкта будівництва, визначених Національним стандартом

України (настановою) «Визначення класу наслідків (відповідальності) та категорії складності об'єктів будівництва» [], яким встановлена певна відповідність рівня ризику до класу наслідків: низький ризик відповідає першому класу наслідків (СС1), середній ризик – другому класу наслідків (СС2), високий ризик – третьому класу наслідків (СС3). Проте у постанові посилення на зазначені класи наслідків відсутні. Натомість використовуються поняття категорії складності об'єкта будівництва, який теж визначається з урахуванням класу наслідків, що передбачено статтею 32 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Наявна у системі архітектурно-будівельного контролю дозвільна система не дарма інтегрована саме до контрольної системи. Так, вимоги до дозвільної системи в містобудуванні закріплені у відповідних положеннях Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності». Зокрема, відповідно до норм статей 34, 35, 36, 37, 39 та 39-1 визначено, що порядок функціонування дозвільної системи у будівництві визначають Кабінет Міністрів України та центральний орган державної виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування. Проте, останній таких порядків досьогодні не затвердив, хоча зважаючи на вимоги Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [13] повинен був би визначити порядок видачі декларативних документів, таких як повідомлення про початок виконання підготовчих робіт та повідомлення про початок виконання будівельних робіт. Натомість на сьогодні діють порядки та форми декларативних та дозвільних документів, встановлені Кабінетом Міністрів України: Порядок виконання підготовчих робіт та Порядок виконання будівельних робіт, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.04.2011 р. № 466[], та Порядок прийняття в експлуатацію завершених будівництвом об'єктів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 13.04.2011 р. № 461[]. Необхідно звернути увагу на той факт, що зазначені по-

рядки містять вимоги до проведення саме контрольних заходів: перевірка достовірності даних у поданих повідомленнях, деклараціях чи документах для отримання дозволу чи сертифікату, а також наявності відповідної перевірки закінченого будівництвом об'єкту для встановлення відсутності зауважень, що унеможливили б набуття прав на його безпечну експлуатацію. Щодо таких перевірок, то їх проведення здійснюється з метою встановлення дотримання суб'єктами містобудівної діяльності вимог галузевого законодавства, а також відповідності виконаних будівельних робіт державним будівельним нормам, стандартам та правилам та проекту будівництва. Таким чином, необхідно відносити дозвільну систему у будівництві саме до системи нагляду (контролю) у сфері містобудування.

Специфічним видом державного контролю є ліцензування. У більшості випадків ліцензування відносять до системи попередньої кваліфікації, яка забезпечує розуміння відповідності наявних можливостей суб'єкта господарювання до ліцензійних умов, під якими Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»[16] розуміє «установлений з урахуванням вимог законів вичерпний перелік організаційних, кваліфікаційних та інших спеціальних вимог, обов'язкових для виконання при провадженні видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню». Порядок ліцензування та орган ліцензування визначає Кабінет Міністрів України. Проте у будівництві орган ліцензування визначений у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Систему ліцензування, зазвичай, відносять до дозвільної системи, а не до контрольної системи, що відповідно передбачено абзацом третім статті 3 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». Проте необхідно зазначити, що саме в Україні система ліцензування має чіткі ознаки контрольної системи, зокрема і ліцензування в будівництві.

Для з'ясування зазначеного зверне-

мося до Порядку ліцензування господарської діяльності, пов'язаної зі створенням об'єктів архітектури, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05 грудня 2007 року № 1396 [15]. Перш за все відзначимо, що підставою для прийняття постанови стали закони України «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про архітектурну діяльність» та «Про основи містобудування», без урахування Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». Звернемо увагу на те, що відповідно до вимог частини першої статті 9 останнього передбачено, що відповідно до спеціальних законів ліцензуванню підлягає будівельна діяльність, що передбачено і статтею 8 Закону України «Про основи містобудування», у той час як відповідно до статті 17 Закону України «Про архітектурну діяльність» ліцензуванню підлягає господарська діяльність, пов'язана із створенням об'єктів архітектури. Пунктом 3 Порядку ліцензування господарської діяльності, пов'язаної із створенням об'єктів архітектури ліцензування будівельної діяльності, та контроль за додержанням ліцензійних умов фактично об'єднані в єдину систему. Зокрема, пунктами 21 та 22 зазначеного порядку передбачена діяльність ліцензійного органу направлена на контроль за ліцензіатом не тільки в процесі здійснення ним відповідної господарської діяльності, але ще і на стадії прийняття рішення, так можемо виділити наступні контрольні заходи: виявлення недостовірних відомостей у поданих документах, контроль за дотриманням ліцензіатом вимог законодавства та ліцензійних умов провадження діяльності, виявлення фактів неможливості у їх виконанні, виявлення фактів незаконної передачі ліцензії іншим особам, проведення розслідування причин аварій при провадженні будівельної діяльності, відмова суб'єкта від проведення органом ліцензування відповідної перевірки. Звернемо увагу, що частина наведених контрольних заходів свідчать про проведення контролю на дотримання вимог чинного законодавства в сфері містобуду-

вання та дотримання вимог державних будівельних норм, стандартів і правил, що є предметом архітектурно-будівельного контролю зокрема, так і контролю у сфері містобудування в цілому.

Окремого розгляду потребують питання експертизи, авторського та технічного нагляду, як складових частин контролю у сфері містобудування. Статтею 1 закону України «Про архітектурну діяльність» визначено, що «експертиза - діяльність фахівців-експертів, які мають відповідні кваліфікаційні сертифікати і за дорученням замовника надають звіти щодо відповідності проектних рішень вимогам законодавства, державним нормам, стандартам, будівельним нормам і правилам», а «технічний нагляд - здійснення замовником контролю за дотриманням проектних рішень та вимог державних стандартів, будівельних норм і правил», що є предметом державного архітектурно-будівельного контролю. Окрім того, частиною четвертою статті 11 Закону України «Про архітектурну діяльність» передбачено, що саме особи авторського і технічного нагляду виявляють відхилення від проектних рішень.

Також зазначене закріплено й у Порядку здійснення авторського нагляду під час будівництва об'єкту архітектури та Порядку здійснення технічного нагляду під час будівництва об'єкта архітектури, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 11.07.07 № 993 [17], зокрема:

щодо авторського нагляду у п.2 Порядку здійснення авторського нагляду під час будівництва об'єкту архітектури зазначено, що «авторський нагляд здійснюється ... протягом усього періоду будівництва і передбачає контроль за відповідністю будівельно-монтажних робіт проекту»;

щодо технічного нагляду у п.2 Порядку здійснення технічного нагляду під час будівництва об'єкта архітектури зазначено, що «технічний нагляд забезпечує замовник ... з метою здійснення контролю за дотриманням проектних рішень та вимог державних стандартів, будівельних норм і правил».

Висновки

Очевидним є той факт, що поняття нагляду та контролю, з точки зору державного нагляду контролю, у сфері містобудування, як різновиду контролю у сфері господарської діяльності, є поняттями тотожними, а отже, ніякого специфічного змісту кожний із зазначених термінів не мають, а позначають один і той самий вид діяльності: діяльність уповноважених органів, головним завданням яких є недопущення порушення вимог законодавства у сфері містобудування, виявлення наявних порушень та вжиття вичерпного обсягу дій, направлених на відновлення законності у зазначеній сфері.

Розглянувши у статті особливості правового регулювання державного нагляду (контролю) у сфері містобудування, необхідно зазначити наступне: необхідно вжити термінових заходів з приведення нормативної бази в зазначеній сфері до єдиного понятійного апарату. Для цього очевидно є необхідність створення окремого кодифікованого закону у сфері містобудування – містобудівного кодексу. З цією метою є необхідність в однозначному визначенні поняття нагляду (контролю) у сфері містобудування, яке повинно собою замінити всі інші аналогічні терміни, такі як архітектурно-будівельний контроль, будівельний контроль, нагляд у сфері будівництва тощо.

Окрім того, необхідно визначити окремі значення об'єктам просторового планування, об'єкту архітектури, об'єкту будівництва та об'єкту експлуатації як таких, які у своїй сукупності становлять об'єкти містобудування.

Також необхідно нормативно закріпити де-юре наявний у державному надзгоді (контролі) у сфері містобудування де-факто стан, за якого цей контроль здійснюється на декількох рівнях: державному – через уповноважені органи державної виконавчої влади; місцевому – через органи місцевого самоврядування; експертному – через відповідальних осіб: технічного та авторського нагляду, експертів відповідного спрямування, виконавців робіт; гро-

мадському – через громадські організації та об'єднання, форми громадського контролю (громадські слухання, загальні збори тощо).

Література

1. Великий тлумачний словник української мови. / Уклад. і голов. ред. В. Т. Буцел. – Ірпінь: ВТФ «Перун». 2007. – 1736 с.
2. Там само.
3. Юридична енциклопедія. Шемшученко Ю.С., Зяблюк М.П., Тацій В.Я., Горбатенко В.П. та ін.. – К.: Українська енциклопедія, 2002. Том.4. – С. 720.
4. Юридична енциклопедія. Шемшученко Ю.С., Зяблюк М.П., Тацій В.Я., Горбатенко В.П. та ін.. – К.: Українська енциклопедія, 1999. Том.2. – С. 744.
5. Юридична енциклопедія. Шемшученко Ю.С., Зяблюк М.П., Тацій В.Я., Горбатенко В.П. та ін.. – К.: Українська енциклопедія, 1999. Том.2. – С. 744.
6. Закон України «Про містобудівну діяльність» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, №52, ст.683.
7. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю» від 23.05.2011 №553 // Офіційний вісник України, 2011, №40, с.27, ст.1647.
8. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, №34, ст.343.
9. Закон України «Про архітектурну діяльність» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, №31, ст.246.
10. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обмеження втручання у діяльність суб'єктів господарювання» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2014, №36, ст.1189.
11. Закон України «Про основні засади нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2007, №29, ст.389.
12. ДСТУ-Н Б В.1.2-16:2013. Настанова про склад та зміст плану зонування території (зонінгу). -К:Мінрегіон України. - 2013. - 37 с.

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено дослідженню системи державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності. Метою статті є дослідження змісту державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, його закріплення у нормах законів України та інших нормативно-правових актах, визначення напрямів удосконалення правового регулювання системи державного нагляду (контролю) у сфері містобудівної діяльності. У статті уточнено місце і роль державного нагляду (контролю) у сфері містобудівної діяльності в механізмах забезпечення дотримання законів, вимог, норм та прав.

13. Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, №48, ст.483.

14. Постанова Кабінету Міністрів України «Про деякі питання виконання підготовчих та будівельних робіт» від 13.04.2011 №466 // Офіційний вісник України, 2011, №34, с.60, ст.1404.

15. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів» від 13.04.2011 №461 //

SUMMARY

The article studies the system of state supervision (control) of economic activity. The article aims to study the content of state supervision (control) of economic activity, to secure it to the Law of Ukraine and other legal acts, the definition of improving the legal regulation of state supervision (control) of urban development. The authors specify the place and role of state supervision (control) of urban development in the mechanisms of law enforcement, requirements, rules and rights.

Офіційний вісник України, 2011, №32, с.81, ст.1359.

16. Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, №36, ст.299.

17. Постанова Кабінету Міністрів України «Про ліцензування господарської діяльності, пов'язаної із створенням об'єкта архітектури» від 23.05.2011 №551 // Офіційний вісник України, 2007, №94, с.22, ст.3441.

18. Постанова Кабінету Міністрів України «Про авторський та технічний нагляд під час будівництва об'єкта архітектури» від 11.07.2007 №902 // Офіційний вісник України, 2007, №52, с.39, ст.2107.